

V květnu byly hry, například: vozembonch, stromovka, vybijená, brambora, slepá bába, kimovka aid. Taký byl Koloběžkový závod který vyhrála Jana, ale naopak Martina spadla a odřela si koleno. A taky musel Trča opravit Janě koloběžku.

Taky jsme se učili morseovku, zacházet s busolou a Zvířátko nám přednáší o léčivých kytkách. Byl azimutovej závod, jednou ho chystala Inu a jednou Mára. A byl i Ufo-talířovej závod a tam byly jako vždy tři disciplíny: hod do dálky, hod na přesnost a počet hodů do cíle.

Výsledky závodů: Koloběžkový závod

- sprint: 1. Jana a Beta, 2. Lúča, 3. Blondák, 4. Kuba a Pernik
- dojezd do dálky: 1. Blondák, 2. Jana, 3. Lúča, 4. Lída
- štafeta: 1. Kuba, Lúča, Beta

Celkové pořadí: 1. Jana, 2.-3. Lúča a Blondák, 4. Beta, 5.-6. Lída a Kuba

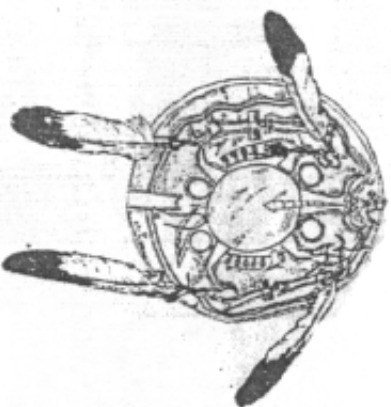
Ufo-talířový závod

- hod do dálky: 1. Mára, 2. Beta, 3. Lída, 4. Verča
- hod na přesnost: 1. Kuře, 2. Luky, 3. Lída, 4. Jana
- počet hodů: 1. Blondák, 2.-4. Kuře, Lída, Beta

Celkové pořadí: 1.-2. Lída a Kuře, 3.-4. Beta a Lúča, 5.-6. Verča a Luky

Azimuták dvojice

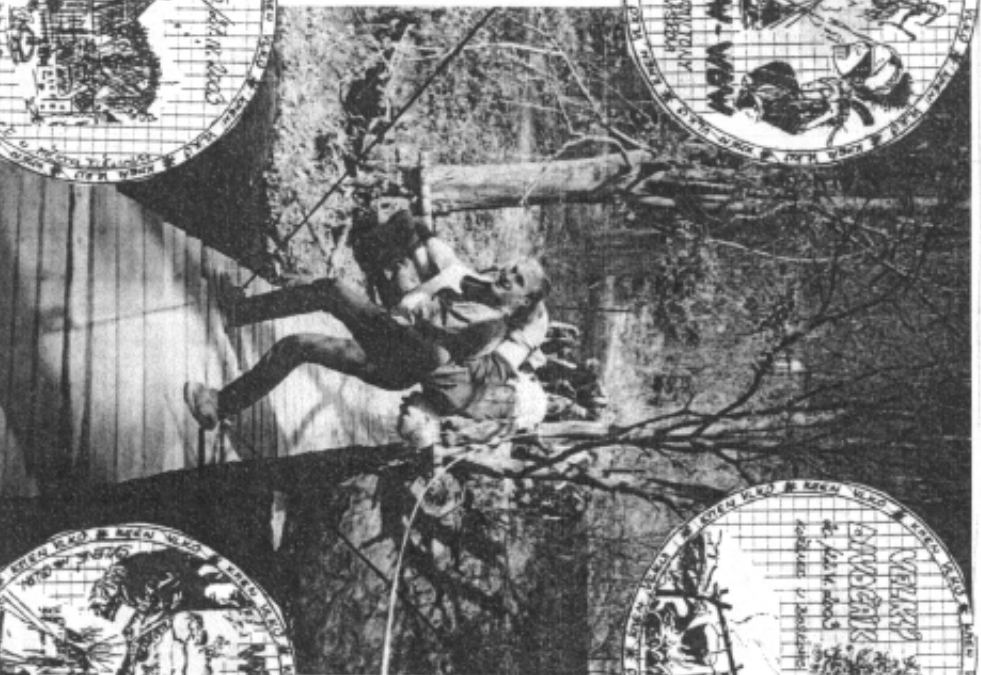
Výsledky závodu který připravil Mára. 1. KUJA (Kuře, Jana), 2. PELLU (Pernik, Luky), 3. BLBE (Blondák, Beta) Pozor! Rozdíl mezi první a třetí hřídkou je pouhých 16 vteřin!

Vlčovník

102
2003

OBČASNÍK WOODCRAFT. KMENE VLKŮ

pátek: Po příjezdu do Tišnova, šli jsme se podívat na nedostavěnou rozhlednu. Tam jsme hráli hry. Jdeme zpět a několik lidíček se ztratil. Nakonec Pekyn zavolal mobilem a zjistil, že už jsou dole pod kopcem. Hrajeme večerní hru co připravilo Kuře. Potom hrajeme klíš-much. Po tmě jdeme do tělocvičny. Mára šel do spacáku, protože měl brýchobol.

sobota: Zpíváme ranní píseň. Pak se vydáváme na cestu do údolí Šárka k chatě co se tak jmenuje taky. Bylo to 20 kiláků. Šhaili jsme si bály s obědem a šli jsme. Při přestávce určujeme dva listy (*přirodovědná brána, poznámka redakce*). Potom jsme hráli „návnadu“. Precházíme lanový most. Opikáme bufty. Hráli jsme různé hry. Jdeme zpět ze Šárky, když je zas přestávka čteme si složení pítí. Hrajeme večerní hru co připravilo Kuře. Potom hrajeme klíš-much. Po tmě jdeme do tělocvičny. Mára šel do spacáku, protože měl brýchobol.

neděle: Ráno po ranni písni hrajeme fotbal. Jdeme na K větnici, to je sopka u Tišnova. Vyhlaslá. Sbíráme šatry z lávy. Hodně jsme se zasmáli. Balíme a jdeme na nádraží. Kreslime věž radnice.

Tišnov – Vyhlaslá sopka II.

Imušunkazi (O)

Výprava začínala fakt skvěle. Strašnej zmatek, nikdo nic nevěděl, nikdo nejel... Peníze jsem nakonec vybrala já a Trťa. Koupila jsem jízdenky a potom doběhla Monika. A už tu byl vlak a v něm náš milej náčelník a Pekaček. V Tišnově nás Monika úspěšně zavedla do DDM a ubytovala. A potom jsem běžela pro Maky, která mi našťavaně volala, kde teda su. Na chudinku Maky jsem totiž měla čekat na nádrú a zapomněla jsem. Večer jsme besedovali nad a o...

V sobotu jsme vstali a vyrazili po ranni písni na celodenák na Šárku. Tam jsme opekli špekone a zahráli pár her. A pak jsme vyrazili na línku na zahrádku se „zhlenou“ obsluhou. Pak jsme vyrazili do doupěte. V DDM jsme se ničili v místní tělocvičně. Večer přijel Vlč, ale hned usnul tak jsme večer trávil jen s „Přítelem“.

Původně domluvený velký vandr pro starší Vlky se nekonal. Pavel a Monika (SG) jeli někam na slovat (Slovensko), jelenohorští zase na „Jarnák“ zécky a Pavel s Pekym (B) a Imušků (O) odjeli na Kofenecko. Zůstal jsem sám a tak jsem se nakonec vypravil za poslední skupinkou na naše tábořiště v Kofence. Na louku jsem dorazil před polednem. Právě včas abych se přidal ke skromné pozdní snídani obyvatel jednoho v lese ukrytého zubříku. Jeho obyvatelé mě přijali vldně a rozdělili se semnou o svoje i moje zásoby a navíc mi půjčili deku abych se zdržel i na noc. Nakonec přijímám a odměním se jim za péči tím, že je nutím prošmejdit se mnou celé okoli nejen tábořiště, ale i okoli údolí Višňového potoka.

Čeká nás před tábořem spousta práce. Šikovní ruce musí opravit umyvárnu, taky postavít nové konstrukce latrin a je na čase vyrobit novou sadu týpiovek. Někdo šikovný by si měl udělat čas na nová kama a taky si určitě letos postavíme novou pec na pečení buchet. Ale jinak je všechno kolem krásné, svěží, plné odstínů jarní zeleně. Arboretum z mladých jehličnanů se má čítie k světu a do kompletní sibirky nám clybí už jen tis. Snad jej do expedice seženem. Hodnou chvíli stojíme u molyby vedle níž začíná rašit jinan dvojlaločný – Gingo. Mám radost, že se Martinův strom probudil po velké zimě když byl tak pozdě vysazen. Potom vyrážíme do okoli, prozkoumáváme lesík (spíš pralesík) nad Kofencem. Nacházíme starý srub o němž lmu tvrdí, že sem jezdil její táta. Taky nalezneme zarostlý sněmovní kruh. Škoda, že už dlouho nepoužívány. Jdeme dál, až na cestu na níž se vlomi ztratili Jakub (JH) a pak přes skalky u nichž jsme svedli už tolik bojiovek. Zastavíme až u mladých smučků které někteří z vás na podzim vysadili. Stromkům se vyičně daří a až na dva nebo tři zlomené kládky při zimní tžbě se mají všechny k světu.

Ještě musím vyřídít pozdrav od Nata za nímž jsme se zastavili večer, už se těším až sem dorazíme na příští výpravu a taky na tábor.

Je konec dubna a to znamená, že začíná pow-wow. S Imu jsme se omluvily ze školy a tak jsem už ve středu ráno. Cestu nám zprůjemňovala nebo zneprůjemňovala, teď nevím, určitá nejistota (jako například za jak dlouho bude Vyskov nebo co budem dělat až tam budem? :-| vždyť nevidíme přes bágly na cedule, ale všechno dobře dopadlo a my jsme se dokonce úspěšně dostaly na Hamiltony. Přesněji řečeno na louku, kde se pow-wow konalo.

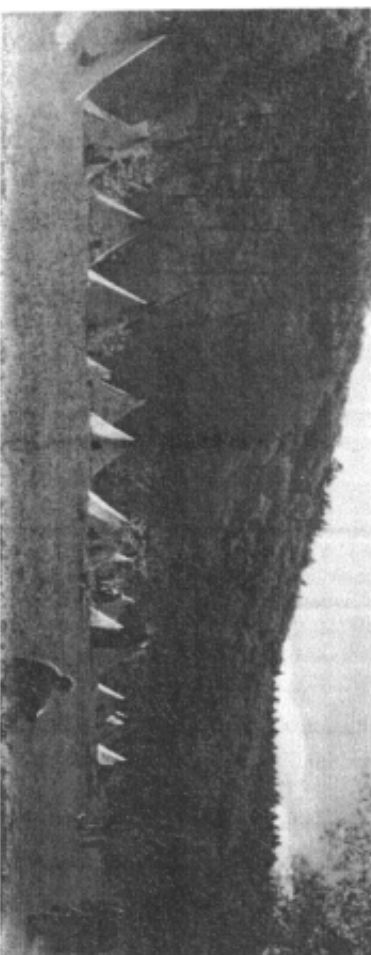
Všechno bylo v pohodě až do té doby než mě úspěšně kolem letoucí přáček. No ostatně Imu se ohromně pobavila, myslela jsem, že praskne smíchy....ale aspoň bylo chvíli... docela dlouhou (!), o zábavu a srandu postaráno. Večer přijeli naši tzv. spolumydělci s týpkama a hned jsme si připadly líp. Kromě spousty dřeva a 22 týpyjovek máme i týpka do kterých to všechno dáme. A nanejmenou byl večer... temná krásná noc a usínání při povídání Vlka.

Dnes je čtvrtek dopoledne a hájáme doma v týpy skoro až doby kdy přijeli naši Pavlovčáci a jiné návštěvy (*Verča a Gabinka, poznámka redáček*). Hned bylo mň místa, ale na druhou stranu víc zábavy.....!!!! a tak nějak rychle čtvrtek utekl.

A máme pátek. Dopoledne obvyklá činnost a zábava a odpoledne jsme se Nancy, Jana, Imuška a já vydaly na zpracování masa a nachystání ho na zítřejší akci pow-wow. Občas nás chodila úmyslně pozorovat a okukovat iannější domorodá civilizace ale jinak prostě paráda. Jo, myslím, že to je to nejvyššíznější slovo „paráda a pohoda“.

Nastala sobota. Den plný očekávání jak to večer bude vypadat... kluci nanosili dřevo a někdo kromě toho ještě na poslední chvíli spravoval svoje mokusiny. Neutrvalo dlouho a dostavil se vyzouzený večer. A taky turisté si donesli deky a koutkali.... Večer probíhal jako obvykle. Průvod, očistění těla, ducha a mysli v posvátném kouři. Pak zapálení ohně a pak už jen nekončící tancování až dlouho do noci....

A už je to tady, to co se každéj ve skrytu své velké duše nebo malé dušičky snažil co nejvíce oddát a to je balení a odjezd. Takže se nedá nic dělat musíme se rozloučit a pá pá na pozdrim.

V neděli jsme vyrazili na sopku Květnici s nalezištěm drahých kamenů. Byla tam taky spousta přírodovědných brán (*přírodovědná brána je místo kterým prochází pocetrny a kde buď odpoví na přírodovědnou otázku strážce brány dobře, nebo si zaklikuje aby si správnou odpověď zapamatoval, poznámka redáček*), kde někteří, např. Maky hodně zestili. A potom už domů. Další povedená akce končí.

Jarní pow-wow

30.4.-3.5.2003

Luča a Jana (obě JH)

středa: Dojeli jsme na tábořiště a potkaly jsme Terku s Imu. Mezitím co jsme byli na dřevě, velet stavěli týpka. Když jsme konečně donosily dřevo, byla už tma. Tak, tak jsme stihly sníst večer, abychom u ní neusnuly.

čtvrtek: Ráno jsme vsály a šly na čaj do Vlkovýho týpka. Potom přijela Verča (JH) s mamkou a šli jsme na dřevo. Pak jsme si až do oběda hrály. Jenom jsme si někdy zašly namočit nohy do potoka. Po obědě nám nebylo dobře, protože v ségřiny m ryzou nejspíš byla mravenčí kyselina. Pak jsme si hrály u koní až do večera. Večer bylo zahájení táboření.

pátek: Ráno jsme se nasnídaly zašli si hrát ke koním, ale předtím jsme šly zase na dřevo. Potom jsme si hrály na koně a byl zase večer.

sobota: Ráno jsme měly rohlík s marmeládou a proto jsme měly dopolední sváčinu. Na sváčinu byl pudink a na oběd livance. Prostě sladký den. Než byl oběd tak jsme byly na dřevě a opět jsme si hrály na koně. Po obědě jsme připravovaly pow-wow. Večer jsme tancovaly na pow-wow a pak jsme opíkalý maso.

neděle: Ráno jsme se nasnídaly a odnesly dřevo tentokrát z týpka do lesa. Pak se balíme a jedem do Brna.

Na dnešní schůzku je nachystaná bojovka o most. Připravil ju Slon ze zésky. Dvě armády (severani a jižani) bojují o most na Riviéře, jako munice je použita spousta papírových koulí. Úkolem obou stran je dostat se z Lužánek co nejdřív na označený most a potom ho ubránit před druhou stranou. Zasažený bojovník kterékoli strany musí na místě odhodit celou zásobu koulí a odejít na svůj ostrov (jsou tu dva) pro nový život.

Stateční jižani vedeni generálem Stonem byli na mostě dřív. Mí jsme se za pochodu rozdělili do dvou jednotek (kluci a holky). K mostu šli napřed na průzkum kluci vedení Trtů a ti zjistili, že most už je obsazený. Provedli jsme tedy všichni malý průzkum bojem. Zjistili jsme, že jižani střílí lip a víc, ale mi dostřelíme, skoro všichni, o dost dál. Znovu jsme se rozdělili do dvou jednotek. Holky zaitočily z boku na most a upoutaly pozornost, potom v padly obráncům do boku kluci vedení Radkem a Trtů a rozmetali celou obranu nepřitele. Na to zaitočily znovu holky, ale teď už si jich nikdo moc nevšímal a tak se prostřelily na most.

Na mostě jsem byl první, i když nesřílím a jen řídím útok hotičičí jednotky.... a potom zase obranu. Důležitým taktickým manévrem byl až k dokonalosti dovedený rychlý výpad kluků a následný sběr munice holčkama. Přístup na most totiž bránily holky a kluci prováděly nečekané výpady na útočnický z okohních lesů a krovín. později si dovolujem stále víc Luča vede komando holek pod mostem a tak se pákrát stalo, že když jižani zaitočili ocitli se v palbě hned ze tří stran a protože čtvrtou stranu bojiště tvořila řeka neměli ani kam ustoupit, nebo kde manévrovat.

No, prostě jsme slavně vyhráli. Už se těšíme na odvetu za rok. Ještě bych z našich Severanů (to jsme si bohužel vylosovali před hrou) rád pochválil Luču a Blondáka kteří vedli dobře svoje družiny. Nakonec pochvalu zaslouží všichni, protože podali srdnatý a nadsžený výkon, a pochvala patří i rodičům kteří s těžkým srdcem oželeli své noviny a v nejednom případě se i podíleli na „válečné výrobě“.

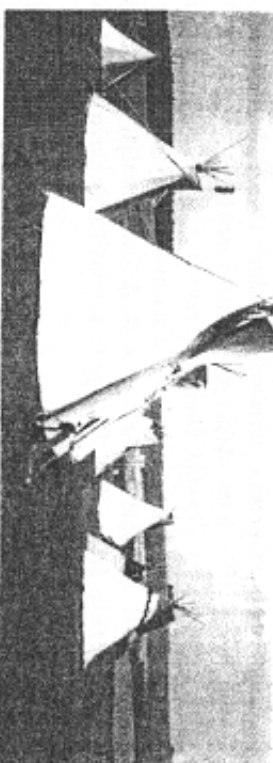

Tuto výpravu do Skleného vedl náčelník kmene Pavel Sláma. Když jsme ve čtvrtek dojezili na místo, Vanesska řekla, že má Pekyn vši a blechy. Pekyn tomu uvěřil a vytrhal si hlavu. A když jsme došli až na Malý Walden, byli jsme unavení a už jsme šli spát.

Ráno jsme se probudili a dívali okolo a hledali Martinu a ona spala venku. Potom jsme jeli pro typiovky na bagru. Když jsme bagr tahali, Peky se tvářil jako Herkules.

Pak jsme si hráli na psy. Pak jsme šli zpátky na louku a hráli jsme si s plyšáky na tábor. Pak jsme se oblékli do plavek a šli do rybníka. Vanesska měla zrovna smůlu a nemohla se koupat.

V sobotu nás nejvíce bavilo koupání, opékání bizona od Vika, kradení šunky a hrani si na psy a taky Sněm. Nebavilo nás jak Krkovička posílal Janě milostné dopisy a jak nám dal Betta pod polštář mravence.

Co já a tábor

Terka (O)

Jako každý rok se opět doufám ve velkém počtu sejdeme na naši letní expedici už XIV. Skoro vzdýčky se tu sejdeme i s lidma, který dlouho nikdo nevidí a všichni se navzájem tak nějak víc sblížíme. Na letošním táboře bych asi moc měnit nechtěla.

Co se týče stavečky, tak jsem si vědomá, že je potřeba udělat další posteťe a taky překopat latřiny a opravit umyvárku. Co víc pro nás chystá okolí Všíšňového potoka se dovíme až tam v pátek přijedeme v rámci výpravy na výžkum.

Doufám že bude i letos na táboře tolik splněných činů jak minule (109). Asi bych vám chtěla jen popřít pěkný vysvědčení a celéj zbytek školního roku. Už se na všechnym moc těšíme až si budeme užívat na táboře klidu, her a vlastně nás všech. Takže nezapomeňte přibalit do batůžků dobrou náladu, pochopení a hlavně hodně velkéj balík srandy.